

M u i s t u t u s

Yhdelle Sumaliselle Sielulle

Pyhymisestä alinomaan Rukouris.

W. F. D Jesu Christ sä autuden re.

Emanuel taiwaas mun Jesuren Pohdut minua,
Ansios voimall', Sill Moseren Laki mun runnel-
lut on, Ja khyneleill' tähttänyt filmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua
rundele autuden tiell', Ja sano: jo Jesus sun
hyljäis.

2. Itkewil' silmill' mailmaan tulin, Waan kos-
kan siit wahwistuin ajas, Niin mailman kansa
synnis juorin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu-
dest mun tähty lapsertulla, Jos tahdon mun Je-
suren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Paina D Jesu! mull karsimystä, Ettän tä-
män elämän ehton', Woittaisin kaikki mua wihol-
lisen Niinkuin hy wälewä Sangar, Ett' koskan
tääll' taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Ka-
rigan häis, Jesurell' mun eloni HXRall'.

4. Autuuden järjestyks armon ajas, Dn hurstas
elämäkerta, Ahdistettuun sieluin leposia Dn Jesu-
ren Weren wirta Jos mailma wiha, kyllä Je-
sus autta Mä rukoilen Isää ain Pojan kautta
Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Kaupung jof' ylhäll' ombi, Mun
sielun riemulla tähttä, Ja Jesuren Werä myös
Golgathasa, Mun sielun welaSta, päästä, Wanhur-
skauden Uuringo Jesu Christe, Mä seison nyt
murheen khyneleis, Mut' Ansiuos turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren Dn ymbärins
kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmalD niinkuin
mekin, Eihans päiwinä maan päällä, Waan kosta

mun Jesuren duomioll' tule, Silloin mond sielut
kyll wapise, Joka radell' on Jesuren lambait.

7. D! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Kosk'
Jesuren piinaa tääll' tutkin, D! ihanat wiikot ja
autuat hetket, Kosk' Karikan ristiä muistin, Ne
hetket mun eteeni awais taiwan, Ne liewitit sie-
lun waikian waiwan, Jost Emanuel sua kiitan.

8. Jesuren werisen Jaanan alla, Mä isen
nyht kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoxen aikans kannan, D!
Jesu suloinen Ylkämiehen, Pohdut mun suruinen
sydämmen, Näill' wiimeisill mailman hetkill'.

9. Eija ett Jesus on luwann' tulla,*) Duo-
mikemaan koko maan piirii, Hän andapi kullengin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woi-
maa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engeli eläwain maall'**) Ja
palwelewaiset Henget, ***) Te suloiset ihmisten
Wartiat, Jotk' Karikall' kiitosta laulat, Olkat
mun Leikajan synnin maasa, Ett' ijät sitt yhdes
taiwasa Min Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel†) Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Suur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Niill' autuill' ostetuill' maasta: Tä-
männäk'††) muinen myös Stephan waina, Kosk'
Sudan Kansa händ kiwill' surma, Niin taiwas
leimahdi awoi.

12. Kristus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoxeen suutu. Nyht Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Jesusst,
kuin muistan' on meit, Kosk' edestäm ristiä rippui.

13. Amos, Hekran Propheta sano: Ett' Da-

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ****) Ps. 91:
11. †) Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6.

widin huone ja maja, †††) Taas ylösraketan niin
kuin enneng'; Ne meidän sielumme owat, Gott
Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lephti Jsans wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wakaisell sydä-
mell rukoill': Ah! katoskat Taiwan wesi-lähteit,
Hän ilmast juoremast esti, *) Viel tulisill' Wau-
nuill' läxitäällä, Kosktemmattin Taiwanseen elä-
wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Näin***) Lesken kynnelden-wirsi, on JEs-
surell' kelwannut aiwan. Rukouren kautta me
kaikki woitam, Mik' ikänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taiwan, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HCKran edes On
woima ja hedelmit' täynnäns, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil', Ett' wäshi ja langeis maa-
han, Hän rukoil niin kauwan ett' langeis maa-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sitt' wasta
on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuar' tulla, Kuin
muutammat puhuwat siitä, Wanhurstas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos jo-
ku tääll' pahasa erä maasa, On yhdengin hetken
paik JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwan.

18. Mikodemus ***) JEsureld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändy ja palat'
hänen JEsus käski, Ja lapsesi jällens tulla. Ei
tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikell on mieli
autuar' tulla, Ah ei ilman parannust!

10. Taborin wuorill' on hywä olla, sill' JEs-
sus on kirrkaana siellä, Waan mengön enst jokai-
nen hrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell',
Mä hymmärrän surun, ja murhen päiwät, Soiden

†††) Amos 9: 11. *) 2 Kun. 11. **) Luc. 17: 12.

***) Joh. 3: 5.

läpih' Sumalan lapses käywät, Sifäll' Isän Run-
nian Taimaan.

20. Ir Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman' Kolmkymmend' tuhat ih-
misten sieluu On HERRan duomioll tullut, joist
kari sieluu waan autuar tuli, Muut kaikk'
kadoturen duomion kuulit, Sa syfättin
kuoleman kuoppaan.

21. Taimallinen Isä mun kunnian HERRa,
Mä duomioll' käy mun kansan, Sill' sinua pal-
welen tästälähin; Sä olet mull autuden ansain
Mä itken haikiast nyt Jeremian kansa: Ah JES-
su, Ah! JESu nyt armois otas; So pelwosta rat-
ki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Runnian HERRa; Sä Woiton Ruhtinas Isra-
lis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt rakkaat on JESus huutan': Tulkat nyt
sifälle Waldakundaan, jok walmistett' on katu-
will' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö kähdä, Sä Elämän Tie JESu
Christ', Kuin syndim kaikk' maroit täällä, Ah!
aurem ehdi, rukoilem wissist, Mä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me peria
taidamme Taimaan; Mut JESu ett' pääsijim Lain
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill' nuoruden
synnyt meill' muistos owat Maan kuitengin JES-
suren Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuren Kuolemaan turwaan; Ei muall' apur
eik' lohduitusta, Eht' en mä wiel' totisest usko;
Se epäusko mix minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taimaas, Ah! JESu mun uskoin
wahwist.

*) Matth. 9.

26. Ei ole nyt khynelet filmis enä, Ne JEsus
on Werelläs muuttan' Nyt ijankaikkisex riemu-
wiinar, Kuin luwann' on omasta suustans: Ett'
uudesa Salemin Raupungisa, Hän tahtopi khyne-
let ilox muutta, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JEsus mun wiseytti, Ett' syn-
nin welasta pääsin. Mut' JEsu ett' eläisin tahtos
jälken, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt'
kulkisin kunnia-siaan, Mun Taimallisen Jsän maa-
han! Sitä nöyräst rukoilen Sulda.

28. Riemust ja tulewast Taiman ilost Mä rat-
ti riemuita mahdan, Tääll' häwäistyst, pilkkaa,
mä kärsin paljo Waan sielun' siell' kunnias
hohta; Mä JEsusta kiitän sitt harpu kädes, Eh'
halpa kyl olen mailman edes: Mäin Sumal
omians korja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Kost
HERran Duomioll' tullan, Ne walitut oikioll'
puolell' Jsän Sitt' Palmu käsisa seisoo, Si iha-
nat ihmisten Lapsi wainat, Kuing' kaunist te täsä
nyt laulaa taidatt', Suur heljäll uusill kielill.

30. Mä Haleluja weisat' mahdan, Nyt tänä
autuden päivän, Sill JEsus mun ruokki ain
taiman mannall, Ja syndini ander anda, Siis
kiitos sul suloinen sielun Yllä, Joka et minua
koston hylkä, Waan wahwistat Glämän Peiwäll.
Amen.

Toinen Virsi.

Waroitus ahkeruteen, (wiimeisinä Schmisen Pojan
päiwinä) Uskon ja rakkauden harjoittamisesa.

B. F. Ah! surutoin kossas synnisiä laffat, ic.

Ah! noskat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä ta-
wall' taiman tietä juosta Ah noskat! noskat! aika
on jo tull'; Wai etkös tahdo nytkän synnill' kuoll'.

2. JEsuxen kuollo ei ol' hyödyllinen, Niinkau-
wan kuin sun mieles luonnollinen Sinne tänn' ai-

na sua raatele, Jos et så hartast armo ekeile.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun', Ellet så wirko uuteen hengen haluun, Waan mielel-läs kyll aina ekeilet, Mist jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Suur ondu-wainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oi-fein walwomman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joku walo olis, Niin et så kuiteng' koko armo anois, Suur sulast armost HERRan JESuren, Song' tähdens mones siteis pshyhet.

6. Mä rukoilin sinua HERRa JESu, Ah! ar-mahd', walais, misä oikiat nisut Dlle, sun kallist siemen pellostas, Ah! katsahd kuiteng wiheliäisyttä.

7. Khyhnelis JESu edesäs nyt seison; Armahd' sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yhtän totuutta Ah JESu! JESu minu wirwota.

8. Kaş ettei HERRan pelko sulda puutu, Kost et så ihees vielä perät' suutu, Ett' wanha pe-rind' makaa sydämes*), Se saastuttaa kaikk sie-lun ytimen.

9. Mutt joka hartast JESust aina ehi, Ja lähte ulos penseyden päkist, Se ombi HERRan jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se viimein iloon ijankaikkisehen, Niin wiedän kuin yr wiisas Neikyhkäinen, Song lam-pu mailmas on palanut, Ei koskan silmäns uneen painanut.

11. Kaho jos waattes owat puhdistetut, Karit-san Weres**) aina uudistetut? Se ora tuore wiinapuusa on, Sentähden pyhiettes lang' kuolloon.

12. Tul' HERRa JESu***) wäkewydes kans-sa, Tul' rakas. Yllä sinun duomios kansa, Ah

*) Mos. 8: 21. **) Slm. 1. 7: 14. ***) Slm. 1. 22: 20.

Kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä
Kuttaja.

13. Ah! walais hymmäärhen' ja myös mielen?
Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs
ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett jo alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah sie-
lu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' hartast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koskan
muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mua wastudest,
Ja anna walo armost suurest uudest, Mut etten
enä langeis sinust pois, Waan ett' ain sielun'
sinust woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki,
Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä Sun
salis joukoll' walitull'; Woi! etten nytkän vielä
taida tull'.

17. Sun thygös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawudes! Maahan sentäh-
den kaikki järjen thy, Sun armos tähden koko-
nans nyt thy.

18. Ja walais filmän' waloll' aiwan uudell,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel', Tul'
wäkewydes kansa, sielui thy: Ett' näkisit kuing
pimiä ombi thy.

19. Siis HERra minu wahwan pidä aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu
wahwist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur
tulsin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eik' se
haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu auta, pii-
nas tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan' myh.

Kolmas Virsi.

W. F. Armon Piiton Engel, 16.

Armo mä nyt kerjailen, Että Piinas Merinen

Wois mun surkian puhdistä; Ei koskan omaist
ansioista.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Walmis surman wetämään, Karwaan
makiax tekemään.*

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises kuollo-
sa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewii ytimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuax synneistän', Weres woima anna-
tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonutta lammasta Ehi ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit.
Rakenn' sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä.*)

7. Ei ol' oma hurkaus, Koskan synnist pelas-
tus, Pakka ombi kadotus, Synnin tähden hirmui-
sus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rukoil' ede-
stän', Pyhä Hengi, Jesu Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. Jesu kuorman' kewitä, Pahatundon' selitä,
Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel'
palan.

10. Suo Sun Uskos käsitan, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' Jesus
käsitetän.

11. Zion waikiaist walitta, Ellei Armo hallize:
Surkia ombi tila' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyhy Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän**) wetämist' Ei ole odotta-
mist, Psallisut' Jesuses, Ei rawindot', Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Runnia suuri
taufomat, Herra ***) minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.